

ЦАКАНА

Мјаааау другарице! Ма дуго те нешто није било на прозору.

Да ниси опет била на ЛЕТОВАЊУ, мислим у неком мачећем хотелу, док су се твоји ДРАГИ ГОСПОДАРИ брчкали на мору? Е ако си тамо била мора да ти је ФИНО било! Причала ми је једна шмизла која је успела да побегне из ПАНСИОНА за ФИНЕ домаће љубимце.

Затворили су је у кавез чим јој се газдарица удаљила, (пре тога су је пред њом миловали и нудили посланицама), а затим ћушнули у неку кутију, тј кавез који је био толико дугачак као и њен реп, да није могла да се окрене поштено, а камоли да се испружи. Једанпут дневно су јој бацали неке куглице, суву храну и мало воде. Могла је да мјауче и хрњауче кол'ко хоће, нико не би дошао до следећег дана. Тако је било и са осталим ГОСТИМА у тим кавезима који су стајали крај ње, испод ногу, на глави и свуда... Само када би неко дошао по своју мезимицу, е онда би је купали, фенирали, мирисали и везивали неке тракице око врата са име-

ном пансиона за куце и маце, и наравно са СУ-ЗАМА испраћали...

Е, ова, која ми је то испричала је била нешто паметнија од других. Једнога јутра када је нека нова ДОМАЋИЦА дошла да их нахрани и отворила све кавезе, она је искористила прилику и шмугнула право на улицу. Срећа да сам ја била у близини, па сам је довела овде да мало предахне и види шта је слободица...

Еее, баш ми је жао што сада није овде! Навикла сам на њу. Тако је лепо знала да прича о свом животу док је била „кућна љубимица“, како ВИ то проводите време, како вас дресирају да будете чисте, послушне, мазне, да предете кад се то од вас очекује, играте и то на ДВЕ ноге као да вам је чукун деда био ПАС, понижавају вас, али шта ја ту могу када сте такав живот одабрале... Волите да се неко други брине за вас па макар све то радиле... Нисте способне да се саме бринете ни о чему, па макар цео живот провеле затворене у тим луксузним кавезима. Вирите кроз прозоре, седите на меканим јастуцима и то ти је све.

ПИХ, какав ми је па то живот! Само да знаш, ова моја нова другарица знала је то и да искористи. Ето видиш допало јој се МОЈЕ друштво, али кад год би неко дошао да баци ђубре, она би почела да преде, мрњауче да те бог сачува, као да је тај најлепши и најбољи човек

на свету... Помилују је додуше, неко протеча:
„види што је слатка“.

И била је слатка, чак сам и ја прозвала Цакана, да једнога дана се није толико зацопала у једну девојчицу, па је пошла за њоме да је испрати... И шта мислиш, шта је било? Није се више вратила! Жао ми је, али она је то одабрала...

